

Svatováclavská

Pr. T.
Čs. Vojenský v. d. o.
ustav.
Praha XI., Hus.

Stráž

Časopis katolických legionářů, jejich přátel, hraničářů a vojáků v záloze

V Praze, 1. listopadu 1937 • Ročník I. • Číslo 9.

Redakce a administrace v Praze III., ulice u Půjčovny 4

Náš den

Dr. Josef Krln:

Den zrození člověka je vstupem do života. Do života s mnohými starostmi, radostmi, bolestmi, ale do života, ve kterém člověk má moc, danou mu Stvořitelem, dělat dobro nebo zlo, starat se o svoji spásu i spásu bližních, šířit dále život. Má vyvolení ke svatosti, může kráčet v proudech milosti. Je poznamenán pečeti nesmazatelnou dítěte Božího. Byl pokřtěn. Z těch lidí sestává společnost a stát a tím jest dána společnosti a státu výsostná role, poslání v historii člověčenstva. Jako jednotlivec stoupá nebo klesá, tak stoupá nebo klesá národ a stát. Jako člověk je vyvolen, tak vyvolen je i národ. Jeho vědomí je někdy tak silné, že se někteří národové domnívají, že mají zvláštní postavení ve všeobecném dění světovém, že jimi stojí nebo padá určitá myšlenka, že by byl bez nich život světa nesmírně chudý.

Díváme-li se pod tímto zorným úhlem na svůj stát, pak je pro nás, katolíky, den jeho zrození dnem radosti. Je dnem svátečním, slavným, neboť svoboda je darem, nad který je málo vyšších a cennějších. Je dnem našim v plné síle toho slova, to znamená nejvyšší odpovědnost, slib do smrti, obětavost. Národ je tmelen láskou a roste láskou. A nikdo si toho nemůže být opravdověji vědom, než člověk víry. V tom světle je svátek 28. října pro katolíka dnem dávání.

Ti, kdož nenávidí Boha a jeho Církev, by nejraději dostali katolíky do opuštěného gheta, uzavřeli je do úzkých hranic a nedali jim žádných práv. A často katolíci se sami do toho uzavření tlačí, někdy ve špatně chápané hrdosti, někdy zase ve slabém vědomí svého poslání. Ne, jestliže má kdo právo býti středem, nésti život, dávat život, sít radost, pak je to člověk víry, neboť víra je stře-

Dr. Josef Doležal:

Prapor svatováclavský

Na prahu jubilejního roku republiky, ve vstupní den jejího dvacetiletí, bude kardinálem pražským u hrobu svatého Václava vysvěcen prapor katolických legionářů českých, prapor svatováclavský.

Základy legii zahraniční armády československé byly položeny posvěcením praporu České družiny v Kijevě v Rusku 28. září 1914. 28. září byl také plukovním svátkem prvního pluku, z družiny vzniklého. Je tedy symbolem svatováclavský křesťným symbolem legii.

Nejen však tím. V něm je ztělesněna a zobrazena tisíciletá existence českého státu, tisíciletá existence armády naší i první a všecko přetrvávající idea státu, našeho státu československého:

spojení národní myšlenky s obecně lidským posláním, křesťanstvím. Tato idea spojuje k vyšší jednotě, k spolupráci a duchovní sounáležitosti Čechoslováky, ale také všechny menšiny státu, jimž je přijatelná, protože je činná spoluúčastníky obecného osudu a prozřetelnostního poslání naší země. Tato idea spojuje všechny, nikoho nevylučující a nic nerozlučující a z ní, z pravěkých kořenů jejich roste mohutná síla státnosti české i československé dodnes.

V jejím znamení, na hrobě knížete světce, který ji ztělesnil a předobrazil, posvěcen bude prapor katolických legionářů 28. října 1937.

Prapore svatováclavský, v bouři i slunci nad námi vlaj.

Svatováclavské strážce a strážce potřebujeme i v dobách náboženské snášenlivosti

Josif Fikejzl. — Při své poslední slavné cestě Moravou navštívil prezident republiky dr. E. Beneš město Hlučín. Katolický farář P. Dufalík poděkoval prezidentu republiky za všechno, co vykonal pro uskutečnění náboženské snášenlivosti a pro dohodu státu s církví římsko-katolickou. Také všichni ostatní, kdo bedlivě sledují vnitřní život republiky a jsou lidmi dobré vůle, rádi a vděčně uznávají upřímnou snahu prezidenta republiky dr. E. Beneše o náboženskou toleranci v našich zemích. Nejednali bychom však správně ani moudře, kdybychom z této nepopíratelné stejně jako příznivé a pro stát i prospěšné okolnosti chtěli vyvozovati, že se nám katolíkům nemůže už nic zlého v budoucnosti přihoditi nebo státi. Trvalou, naprostou, absolutní náboženskou snášenlivost či mír nemůže nám zaručiti nikdo, ani ta nejpříznivější snaha a vůle nejvyšších oficiálních míst, stejně jako proti válce není chráněn ani ten nejmírumilovnější stát. Zrovna v téže době na Hlučínsku prohlásil prezident republiky, že nejpřímnějším preventivním prostředkem proti válce jest řádná příprava k spravedlivé obraně státu. Těto výstižné definice páně prezidentovy mohli bychom právem použiti i pro náboženský mír uvnitř státu. Náboženský mír uvnitř státu bude o to trvalejší a hodnotnější, oč větší a pevnější obranné posice si vybudují katolíci v demokratické soustavě čl. státu. Prostodušně, ale hodně srozumitelně to naznačil svého času redaktor Peroutka takto: „Význam katolické církve v životě čl. státu bude vždycky odvislý na počtu hlasů, odevzdaných čl. straně lidové.“

Avšak i v dobách náboženské snášenlivosti je třeba, abychom všechno bedlivě

sledovali a pozorovali, abychom měli hodně svatováclavských stráží a strážců. neboť kdybychom spali, přišel by nepřítel a znesvářil by nám koukolem a plevelem naše již zúrodněná pole.

Divoké protikatolické štvánice sice již uhasly, ale pod jejich popelem stále doutná množství jisker protikatolické nenávisti.

Nezdál se vám letošní manifest Husových oslav na Staroměstském náměstí účinnější? Je možné nevzpomenouti úžasného zhanobení svěťce a národního bohatýra sv. Václava ve dnech zborovských oslav ve Več. Ces. Slově? A co jste říkali o Husově dni obrazu v „Národní Politice“ z Husova evangel. (!) domu. obrazu, v němž bříč drží v jedné ruce „potupnou“ mitru a v druhé Kristův kříž? A co říkáte vychovatelské praxi protestantského učitele v Prčicích proti katolickému žákovi — ministrantu, kterou se musely zaměstnávat samy soudy? Kdyby něco opačného provedl katolický učitel, ani hodinu by nebyl dále trpěn ve službách školských. Nebo si vzpomenete na onu zakázanou divadelní hru Haise Týneckého „Kohouti“, nebo na letošní, opětovně štvánice proti Mariánské svatyni v Klokotech u Tábora.

Ať jsou to třeba jenom jednotlivosti, přece jest jenom viděti, že tu mezi námi žije stále mnoho tvrdosíjných, nepoddajných nepřátel katolické církve, nepřátel, jimž puká srdce hněvem, zlobou a nenávistí proti všemu katolickému.

Josef V. Kříklava

Na dušičky vzpomínejme . . .

Do trudných a chmurných prvních dnů listopadových připadá svátek Všech Svatých a památka věrných zemřelých. Smutná nálada temných a mlhavých dní sama už nutí k myšlení na věci poslední. V tyto dny i otrlý člověk zajde na hřbitov, aby vzpomněl svých drahých, kteří jej opustili, aby podali účet Pánu . . . I ten nejbídnější chudák položí snítku choje a rozsvítí svíčku na hrobě svého drahého. Zbožný člověk pak ví, že nejlépe uctí památku modlitbou, při které nejen vzpomíná svých nejdražších, ale uvažuje i o svých posledních hodinách.

Na Olšanských hřbitovech je pomník všech padlých a zemřelých vojnů ve světové válce, odpočívajících snad po celé Evropě. — Hrob v dále. — Na staroměstské radnici je pak Hrob neznámého vojína, ve kterém jsou uloženy hrsti půdy ze všech bojišť za československou samostatnost. Ve městech a vesnicích naší milé vlasti jsou rozsety pomníky obětí svě-

tové války a na rodných domcích zasazený desky padlých legionářů. Vzpomeňme jich v těchto dnech všichni vroucí modlitbou za spásu jejich duší. Přinesli národu a svobodě tu nejsvětější oběť — život — tu nejdražší daň — krev. Rozžehněme svíčku nejen u pomníků a památníků, ale i v duši a celé mysli a našemu jednání za hrdiny, kteří obětovali pro svůj národ co člověk má nejdražšího — život. Uctívejme památku těchto obětí nejen v tyto dny, ale i při každé příležitosti různých národních manifestací a slavností. Bylo velmi smutné, když na příklad při dvacátém výročí bitvy u Zborova nebyla za první padlé hrdiny našeho národního vojska v celé Praze a snad v celé republice obětována ani jedna mše svatá.

Na dušičky vzpomínejme . . . budou na nás vzpomínat, až budeme umírat . . . I my budeme potřebovat jedinou, až nás přikryje — doufejme, že všechny — rodná země, — aby se za naši duši někdo pomodlil Otčenáš.

Bedřich Klimeš:

Branná výchova

Pěstování vojenský výcvik podle branného zákona mohou toliko ty spolky, které jsou k tomu svými stanovami oprávněny a jejichž stanovy vyhovují vzoru, dohodnutému mezi ministerstvem vnitra a ministerstvem národní obrany. Znamená to tedy, že ne-li všechny dosavadní, tedy alespoň některé z dosavadních tělocvičných spolků budou muset stanovy svoje přizpůsobit, změnit neb vůbec přepracovat.

Zřizování nových spolků, které by chtěly vojenský výcvik pěstovat, bude napříště povolovat nejen ministerstvo vnitra, ale též ministerstvo národní obrany. Pěstování vojenského výcviku se nemohou spolky, které jednou tohoto práva nabyly, vzdát. Takové vzdání může být dovoleno jen mimo dobu branné pohotovosti státu a nabývá účinnosti teprve tři měsíce po doručení úředního výměru, kterým byla schválena změna sta-

dem, je životem, je radostí. A když žijeme v době, které schází střed, poněvadž zapoměla, že jím může být jedině kříž a oltář, které schází pochopení zralého smyslu života a tím i radost, mír, řekněme, pak máme udivující poslání dávat krev ostatnímu celku. V duchovním smyslu, o ten nám musí jít, jsme my, lidé víry, dárce krve svým bližním. A záleží na nás, kolik té krve je zdravé a kolik nezdravé. Jak je celý národ a stát zdrav, sebe těžší rány, které dopadají, jsou snášeny lehce, je-li krev zdravá.

Když si připomenem toto svoje poslání, když si uvědomíme krásu své odpovědnosti, pak přivítáme 28. říjen jako den svatý. Dnem naším je a spíná nás tajemným poutem se všemi osudy celku a ukládá nám zmnožení všech dobrých schopností a všech vlastností k jedinému cíli: Aby velká rodina žila životem opravdovým.

Nebýváme si často dosti vědomi, že nám v té rodině připadá nejkrásnější úkol, že jsme vlastně její duší, nebo že jsme její hlavou. Pravda, to není lehké, ba je to velice těžké, neboť hlava znamená rozum, moudrost, je nutno myslet za mnohé a jednat za mnohé, vyplňovat místa prázdná, stavět a i opravovat. Ba více opravovat než stavět, poněvadž poruch je ve společnosti velice mnoho. My si často neuvědomujeme, že k postavení domu stačí plán, ale k jeho opravě že je třeba cítit s ním, milovat jej. To jest obrazně řečeno. Čím více budeme cítit s národem, jehož jsme základnou, tím úsilovněji budeme pomáhat k jeho lepšímu příští. Budeme dělat přibytky lidské krásnými a vzhlednými.

Člověk potřebuje několik dnů v roce, aby se na sebe pořádně podíval. Každý člověk toho potřebuje. Nemyslete, že 28. říjen je k tomu dnem případným a vhodným? Pro nás tím spíše, že letos jej prožijeme ve znamení praporu, na kterém jest svatý Václav? Na úsvitu našeho života a našich dějin byla prolita krev. Krev světcova.

Máme právo a povinnost nést na sobě tíži všech dnů a všeho, co nepřijemného ty dny přinášejí. K tomu je třeba mocných ramen a klidného svědomí. Podívejme se, máme-li oboje. Nemáme-li, pak musíme hledět, abychom zesílili, máme-li, pak abychom všechny obšťastnili. O nic jiného nám nemůže a nesmí ani jít v životě.

To si promysleme ve svůj den, v národní svůj svátek.

nov o tom jednající. Rozejtí se spolku, pěstujícího vojenský výcvik bude napříště možné jen po předchozím úředním schválení.

Spolky pěstující vojenský výcvik musí do důsledků plnit svoje povinnosti, jež stanovami převzaly, jinak mohou být na návrh ministerstva vnitra a NO rozpuštěny. Přidržívaní členů výcvikem povinných k této povinnosti jest tedy závazné a nelze se z něho vymknouti. Rovněž tak členové spolků, nemohou se vystoupením z nich zbaviti povinností, které jim po stránce branné výchovy spolek ukládá.

Výcvikem pověřené spolky mohou provádět hromadná cvičení, která jsou v podstatě branným výcvikem a to zejména na volných prostran-

stích. Jiné spolky, které vojenským výcvikem pověřeny nejsou, mohou tak činiti jen s výslovným dovolením ministerstva NO, vnitra a veř. zdravotnictví a tělesné výchovy. Překročení zákazu jest trestné a činnost provinivších se spolků může být úřady zastavena.

Zbraní napříště používáno nebude, jelikož § 61 zákona říká: „Pokud při branné výchově prováděné mimo střediska branné výchovy jest potřebí používati zbraní k základnímu výcviku ve střelbě, lze použiti jen cvičných zbraní typu vzduchovek a příslušného k nim střeliva určeného k výcviku.“

Všechny spolky, které brannou výchovu budou provádět, podléhají

přísné kontrole okresních úřadů, které mohou od nich kdykoliv žádati předložení potřebných zpráv a výkazů o spolkové činnosti, což znamená, že v mnohých jednotách, ať orelských, sokolských či jiných bude napříště nutno veškerou agendu spolkovou vésti skutečně vzorným způsobem a ne tak, jak namnoze ledabyly se dnes dělá.

Prostě zákon o branné výchově dává tělocvičným spolkům řadu práv a možností, ale ukládá jim mnoho těžkých povinností, kterých musí si být plně vědomi všichni funkcionáři, cvičitelé, ale i členstvo, které zejména dosud své povinnosti velmi nedbale plnívalo, což při povinném branném výcviku musí odpadnouti.

ZMĚNA DISPOIC PRO SLAVNOST SVĚCENÍ SVATOVÁCLAVSKÉHO PRAPORU KATOLICKÝCH LEGIONÁŘŮ DNE 28. ŘÍJNA T. R.

S ohledem na dispoice J. E. njdp. kardinála Dr. Karla Kašpara, mění se sraz účastníků slavnosti na Strahově, místo o 8. hod. již na 7. hod. ranni, jelikož všichni účastníci slavnosti musí býti v dómě sv. Víta již před 8. hod.

Úřady hlásí

smutně zajímavou statistiku rozvodů a rozluk v roce 1936. Podle ní bylo v celé republice 5610 rozvodů a 8608 rozluk, z toho rozvodů dobrovolných 2601 a nedobrovolných 3009. Na 100 tisíc obyvatelů připadalo v Čechách 63.7 rozvodů, na Moravě a ve Slezsku 26, na Slovensku 0.5 a na Podkarpatské Rusi 36.9. O rozvod žádal či žaloval v 1087 případech muž, v 1887 případech žena, ve 2636 případech oba manželé. Rozluk bylo bez předchozího rozvodu 4053, po rozvodu 4555; nejvíce připadalo jich opět na Čechy a sice 75.5 na 100.000 obyvatel, na Moravu a Slezsko 57.3, na Slovensko 26.5 a na Podkarpatskou Rus 16.8. O rozluk žáдалo 3786 mužů, 3742 žen a 1080 manželů společně. Nejvíce rozvodů i rozluk bylo u manželství, která trvala 15–19 let, pak 4 roky, 2 roky, 6 roků a 3 roky. Nejmenší počet rozvodů byl u manželství trvajících 30 let (91), více již u manželství 25–29 let trvajících (145), a 181 rozvodů u manželství 20–24 let trvajících.

Tato čísla bez jakýchkoli dalších výkladů podávají smutný obrázek rozvratů manželství u nás. Tolik tisíc lidí a tolik tisíc ztracených nadějí, víry v člověka a hořkosti. Vždyť není možno, aby aspoň jeden z rozcházejících se manželů nebyl zklamán, aby necítil bolest – či jsou dnešní lidé opravdu tak lehkomyšní? Je to tak snadné zasadit ránu, která snad bude

krvácet po celý život a nikdy nebude laskavým slovem zhojena? A tak je možné, že manželé – a je jich podle statistiky nejvíce – kteří prožili v manželství nejkrásnější věk, se rozvádějí? Což celých těch 15 či 19 let bylo omylem? Není možné, aby rozchod bolest aspoň na jedné straně nepůsobil. Na čí straně je vina? Rozhlédneme-li se kolem, vidíte však, že skoro v každém případě hraje největší role sobectví jednotlivce člověka, který jde jen za svým osobním blahem, či ziskem. Neohlíží se na nikoho a jde bezohledně za svým cílem. Žel, že zřídka kdy se žene za zlatem, bývá to vždy jen pozlátko, jež se snadno oťe a objeví se šedý nevzhledný vnitřek. A k návratu bývá často velmi pozdě. Jen jako zlomený akord zazní mu v duši slova „co Bůh spojil, člověk nerozlučuj“, která snad i nad ním pronášel snad už je to dávno – kněz, žehnaje manželskému svazku. Ve víru nového života brzy se však zapomíná na zlomený akord. Všechny tyto rozvody povídají nám o vážnosti kroku, již si mnozí, vstupující do manželství, neuvědomují. Slyšíte je často říci – „když se neshodneme, dáme se rozvést, nic lehčího“. A jde-li kdo s podobným úmyslem do manželství, sotva to pak dopadne jinak. Vždyť ve shonu denního života a jeho všednosti snadno se řekne o slovo víc, nebo méně – druhá stra-

na je uražena – tohle si přece nemůže dát líbit – a rozvod, velmi často jen z malicherné příčiny stává se skutkem. Oběť – toto slovo nemá moderní člověk ve svém slovníku, neví co na sebe bere, žení – či vdává-li se, nechápaje ani, že by se měl pro někoho obětovati. Kdo to na něm může žádat? A konec – ukazuje nám statistika. Smutná čísla – smutnější však oči dětí těchto rozvedených manželství – dřítí, jež přišly o teplo rodinného krbu. Sobectví připravilo je o otce či matku a sobectví – ta strašná moderní nemoc, která zachvacuje lid. Je třeba velmi mnoho síly, velmi mnoho obětí a ještě více lásky, aby zmírněna byla čísla, jichž se hrozí statistika i veřejnost. Pracujte všichni, aby byla vyrovnána, aby vlád opěť mír v rodinách, aby tato byla opěť světem v malém, kam by nedoléhal hluk a marnosti světa.

– MAN –

Přísežný dodavatel mešních vín

J. BOUZEK

vinné sklepy

Praha II., Jungmannovo nám. 20
(Františkánský klášter.)

Svůj k svěmu

Porádě, ale piece poznali organizování katolici nutnost vlastní peněžní organizace stádně a je snaha ta nezástla marnou, u nás několik nováckých let.

A tu katolici neměli dostatek prostředků a přehlíželi — bez rozmyslu — vyzubovaly, v čem ho potřebovali organizaci síl a vlastní peněžní podnik — organizace plně na svých, vyhovující potřebám moderní doby. Spoloviš je vrozenou vlastností katolíků a metou každé rodiny i jejího člena jest jistě zabezpečení státu. Představují tedy element tvůrčí a nepohyblivý, vidíme-li, že 1/2 uložných kapitálů spadá pod majetek katolíků ve vyšším čísle, než je jejich náboženský poměr ve státě.

Představují tedy element spolu se značnou dávkou dobročinnosti zůstává stálým pomníkem, hlásící dnes

v všem věkům budoucím, co vytvořila v našem státě plná ruka a smysl pro spoloviš našich katolíků. Ba spoloviš a dobročinnost katolíků vytvořila v našem státě takovou mírnou a rozvášněnou atmosféru, v níž se předtím nebylo možno dosáhnouti. Bohužel, nebyla tato atmosféra ve veřejnosti mnohdy dobře chápána, jmenovitě v posledních dobách, kdy ji, kteří nikdy nic nevytvořili studem sami před sebou nechtěli hodnoty dobročinnosti veřejnosti národa. A proto vzpomene při dne spoloviš všech těch, jichž spoloviš a dobročinnost vytvořila tak velké dílo a uvědomme si, abychom i naši době zanechali dílo dlužno křesťanské myšlence, a tudíž při tom bedlivě kocháme svých penězích podporu a k tomu všemu úspor a vkladů do

Hospodářství, politika, rodina

Jdeme-li dnes kolem vykládních skříní peněžních ústav, pozastavme se alespoň na chvíli, a přečtme si různé nápisy a hesla povzbudivě nasazená k šetrnosti a k šetrnosti. Vlastně budujeme v naší době, a rozvášněnou atmosférou, v níž se předtím nebylo možno dosáhnouti. Bohužel, nebyla tato atmosféra ve veřejnosti mnohdy dobře chápána, jmenovitě v posledních dobách, kdy ji, kteří nikdy nic nevytvořili studem sami před sebou nechtěli hodnoty dobročinnosti veřejnosti národa. A proto vzpomene při dne spoloviš všech těch, jichž spoloviš a dobročinnost vytvořila tak velké dílo a uvědomme si, abychom i naši době zanechali dílo dlužno křesťanské myšlence, a tudíž při tom bedlivě kocháme svých penězích podporu a k tomu všemu úspor a vkladů do

Z kapek moře — z haléřů miliony

Všiml jste si jistě na některé ze svých procházek venku mimo město nepatrného bublavého potůčku, který spíchal mezi světlými stěnami lučin, nebo páchal s hukotem se srážného horského svahu a zamysli jste se. Viděli jste v duchu, jak tento nepatrný potůček přibírá cestou, jím, menší i větší druhy, než sám dospěje k většímu potoku, či řece, jak se míjí vody a společně svorně plynou mezi břehy, aby pak konečně vily se do velké řeky a ní pak do moře. A tuto ohromnou spoustu vody způsobily droboučké kapky dešťové, nezapíne na pohled, ale velké a silné v celku.

A zcela podobným způsobem vzrůstá jmění. Malé dáčko začne stádně a přibuzných, vkladá je pečlivě a z jistot chloubov do lesklé pokladničky a jako drnhý poklad odnáší pak plnou pokladničku peněžnímu ústavu, aby obnav byl zápis do vkladní knížky. Znovu pak přibývá malé pokladnička a dítěti a lety domů, úspory. Každé dítě ví, proč stádně, proč si musí se svou a je velice ochotno, když jí co. Ten by chtěl dále studovat, jiný zase do zařízení a začátku řemesla, jiný konečně, aby mohl poznati cizí kraje a zvyky a tak rozšířiti své znalosti, jiný opět, aby pomohl svým bližním, a tak každý má jiný svůj předsevzetí a snaží se úspory. Každé dítě ví, proč stádně, proč si musí se svou a je velice ochotno, když jí co. Ten by chtěl dále studovat, jiný zase do zařízení a začátku řemesla, jiný konečně, aby mohl poznati cizí kraje a zvyky a tak rozšířiti své znalosti, jiný opět, aby pomohl svým bližním, a tak každý má jiný svůj předsevzetí a snaží se úspory.

Ukládá své úspory

Cela vos závistivě pohlížela na rodinu, které se podle obecného mínění velmi dobře dařilo, když z jejího dříti již mohli studovat, a dva se učili řemeslu, a byla to rodina rozhodně nepatřící mezi ty nejobhůbnější. Co bylo příčinou této závistivosti? Děti měly spívou matku, jež naučila této vlastnosti i otce a děti a tak z malých prostředků, mohly všechny děti býti dobře zaopatřeny. Poznala jsem tuto ženu už jako stárku. Viděla o tom, ale bylo viděti, že jí těší, že z haléřů jež ušetřila, mohli tolo vše vykonati. „A teď šatím opěti“, řekla i s úsměvem. Zdálo se mi to divně, starý žlob, nač ještě šatím? Zeptala jsem se tedy, „Pro vnučátka“, řekla, „to vše, přijdou, každé má svou pokladničku a je rádo, když fabička do ní něco přidá.“ Žena, která tolik vykonala, ještě vnučata učí šatím, aby už od mala zvykla a dovedla si odříkat malíčkov. Však ona ví, že dovedou-li si dnes odříkat malíčkov, budou jednou do dospělosti jistě i odříkat i vě- ní. Všechny tyto věci, které se dějí v vnučata, této vlastnosti, jež přináší užitek a požehnaní — není-li ovšem přeháněna — i děti.

Ukládá své úspory

Anna Čižovská.

Ukládá své úspory v bankovních ústavách. Každé dítě ví, proč stádně, proč si musí se svou a je velice ochotno, když jí co. Ten by chtěl dále studovat, jiný zase do zařízení a začátku řemesla, jiný konečně, aby mohl poznati cizí kraje a zvyky a tak rozšířiti své znalosti, jiný opět, aby pomohl svým bližním, a tak každý má jiný svůj předsevzetí a snaží se úspory.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

Spoloviš

Každým rokem propaguje se den 31. října jako den stádně a spoloviš. Obcháně našeho státu jsou v těchto dnech všemi peněžními ústavy upozorňováni na velký význam spoření a to jak pro jednotlivce, tak i pro stát. Různá vhodná hesla o spoloviš upozorňují na státní, na doby nemoci a bídy. Člověk, který si stádně v době, kdy měl možnost vydělku, snadno přikona zlé doby, když má na vkladní knížce několik stokorun. Úspory našich obcháně jsou pilněm všeho hospodářského života a podnikání. V republice jest přes 50 miliard vkladů. Peněz zde obilá jen asi 5-6 miliard, ostatní vklady jsou umístěny v nemovitostech — realitách atd. Tisícům potřebných bylo umožněno půjčkou je se stádně v existenci, bylo jim umožněno v drahých nejhorších. Například v našem státě v záložních představitelů jednotlivých hospodářskou a mužské říci, politickou moc a vliv. Kdo spravuje nejvíce svězených peněz, ten diriguje a poručí. Dlužník musí vždy podrobit se přání věřitele. Katolíci měli by v tomto ohledu býti daleko důslednější a nedávati peníze tak, ve rukou nepříatel, nepodporovati tak, vše protikatolícké. Nikdo se dnes nemusí na nic vymlouvat. Úroky jsou vůdce stejné a záruky skotem

162. Naši čtenáři jako uvědoměti a řádní katolíci jistě tuto povinnost ke katolíckému táboru a i svému svoděmu jistě vždy podrobit se přání věřitele. Katolíci měli by v tomto ohledu býti daleko důslednější a nedávati peníze tak, ve rukou nepříatel, nepodporovati tak, vše protikatolícké. Nikdo se dnes nemusí na nic vymlouvat. Úroky jsou vůdce stejné a záruky skotem

nebo kanceláře jejich sběren, vyzádejte si vkladní knížku a rozmožte tak postice jejich stádně. Výtěžky jsou věnovány jen katolíckým účelům, na které záložna a její sběrný od svého trvání věnovaly již 1 milion 250 000 — Kč. Všichni čtenáři Svatováclavské Straže v těchto dnech budou uvážovati o své povinnosti. Katolícké peníze do Záložny Hermes.

Z Česka

Ve dne 14. listopadu 1937. Vstupní vklady v ústavu. Zprávy o činnosti podal důvěrník br. Tomášek. Zeman. K projektovanému zasedání pamětní český prezident Osvoboditel, byl přijat návrh br. Zaleského, aby české spolky a korporace za přispění československé veřejnosti postavily důstojný pomník. Pan přednosta Hofman z Národní pojšťovny promlouval o významu spolku Amaltheum a pojšťovny vůbec. Konečně promlouval přednost Jos. V. Křivkava o činnosti katolícké a její významu pro stát.

Samosprávní dluhy v zemi České

Dluhy okresu 1.387.400.000 roční úroková služba 138.000.000. Dluhy obcí 6.300.000.000 roční úroková služba 510.000.000. Výnos veřejných dávek za prvníh osm měsíců 1937. Výnos veřejných dávek se udržuje podle předělných zpráv ministerstva financí stále nad úrovní rozpočtových kvót. Za celý období prvníh osm měsíců se odhaduje celkový hrubý výnos veřejných dávek na 6400 až 6500 mil. Kč a stoupí proti loňskému období o 700 mil. Kč. Největší podíl mají na tomto výstupu přímé daně z příjmů. K 30. listopadu 1937 činí výnos celkový 129.800 mil. Kč a největší vze- stup v předchozích měsících vykazuje vývoz z Rakouska, Itálie a Maďarska. Do Itálie bylo vyvezeno 1722 vozů, loni jen 310!

VACLAV STICKEL
prodává lid. díla lesní
PRAHA XIX., Vukterlova č. 16.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

130 v zastup v vývozu osiravsko-karvin- ského ubli. V první polovině září bylo vy- veseno 7610 vozů čili proti 8311 vozům

130 v zastup v vývozu osiravsko-karvin- ského ubli. V první polovině září bylo vy- veseno 7610 vozů čili proti 8311 vozům

VACLAV STICKEL
prodává lid. díla lesní
PRAHA XIX., Vukterlova č. 16.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

ALOIS LOUDA,
Železný Břez 356, Čechy.

130 v zastup v vývozu osiravsko-karvin- ského ubli. V první polovině září bylo vy- veseno 7610 vozů čili proti 8311 vozům

130 v zastup v vývozu osiravsko-karvin- ského ubli. V první polovině září bylo vy- veseno 7610 vozů čili proti 8311 vozům

VACLAV STICKEL
prodává lid. díla lesní
PRAHA XIX., Vukterlova č. 16.

HRANIČÁŘ

Teplice-Šanov

Naše město se stalo v posledních dnech středem všeobecné pozornosti v republice i za hranicemi. Zásahu o to má samozřejmě p. Konrád Henlein a jeho strana. Psali jsme již v minulém čísle o krajském sjezdu Sudetoněmecké strany v Teplicích-Šanově a vyslovili svůj podiv nad tím, s jakou blahovůlí naše úřady této straně vycházejí vstříc, její podniky povolují a je dokonce zvýšenou pohotovostí policejní i četnickou chrání. Přípravy ke sjezdu byly ohromné, zvláštní vlaky byly objednány, tribuny stavěny, čekalo se až 100.000 účastníků. Konečně vycítil dohlédací úřad, s jakým nebezpečenstvím pro veřejný klid by takový sjezd mohl být spojen a v poslední chvíli průvod i veřejné shromáždění zakázal. Zákaz pobouřil všechny Henleinovy stoupence a zvláště živnostníky-hostinské kteří se jim cítili značně poškozeni. Za takového nevládné nálady konali henleinovci v sobotu své schůze, konali nerušeně i své divadelní představení s případně voleným názvem „Všichni proti jednomu a jeden za všechny“. Konali konečně v neděli odpoledne schůzi ve velkém sále městského divadla, při které jejich řečníci a hlavně jejich poslanec Frank mluvili o republice tak nepřístupným způsobem, že přítomný komisař byl nucen opětovně je napomínati. Z Londýna se navrátilší p. K. Henlein napomenutí brisně odmítl, začal se mu shromážděné stoupence odvděčilo bouřlivým „Heil“. Již před divadlem se shromáždilo velké množství ctitelů Henleinových, aby pozdravili svého vůdce. Státní policie jim přála té radosti a nezakročila, ačkoliv veškeré srocování na ulicích bylo zakázáno.

Až teprve na Tržním náměstí, kde stálo auto p. K. Henleina připravené k odjezdu nastal nový shluk lidu. Státní policie chránila auto a snažila se uvolnit jízdní dráhu. V tom prodírá se davem muž, hrne se k autu, odhodí inspektora policejní stráže na chladící auta, vyrve mu obušek, zkrátka chová se tak, že policisté musili zakročít. Chopili se násilníka, vykroutili mu obušek z ruky a odvedli ho na blízkou strážnici, kde se z něho vyklubal „aj ta“ p. poslanec Frank. Za ním honem ku pomoci spěli jeho druhové parlamentáři a jakýsi kovář z Duchoova, který byl v takové kuráži, že i židli napřáhl proti policii. Za to ovšem ponechán byl ve vazbě, až by zchladl, kdežto páni poslanci byli

po zjištění ihned propuštěni. Jiného se nic nestalo, teplejší obyvatelé nevěděli o celé příhodě, až teprve německý rozhlas je o ní uvědomil a pondělní listy přinesly hrůzostrašné vyličení celé aféry. Naše obavy se splnily plnou měrou, a případ sám bude snad i našim úřadům poučením a výstrahou. Čeští hraničáři jsou pochopitelně také pobouřeni a očekávají s napětím, kdy konečně vláda se odhodlá k energickému zákroku. Nedovedli jsme pochopiti, jak mohli být jako obžalovaní vyslyšáni a vyšetřováni i policisté, kteří jen plnili svou povinnost a kteří na ochranu p. Henleina a jeho přátel po celou neděli musili konati těžkou službu. Tvrdilo se dokonce, že dva z nich byli za trest ihned suspendováni, či aspoň poslání na dovolenou. Práví vinníci seděli při výslechu jako žalobci, velkopansky si pokuřovali a posměšně hleděli na ubohé policisty. Po výslechu ihned ujížděli do Litoměřic, do Prahy, celou aféru nafoukli, žalovali, hrozili, p. Henlein napsal otevřený list p. prezidentovi a jakoby se to samo sebou rozumělo, hned v neděli ještě jejich říšskoněmečtí agenti ujížděli auty přes hranice a posílali depeše německému rozhlasu, který se ihned, jakoby na to už čekal, postavil do služeb československé sudetoněmecké strany.

To jsou čistě nemožné poměry. My hraničáři žádáme a najisto očekáváme, že p. poslanec Frank bude imunitním výborem vydán k trestnímu vyšetřování, aby mohl před soudem dokázat, jak mu bylo v Teplicích ublíženo. Chtěli-li sudetoněmečtí poslanci pod ochranou immunity štváti proti republice, ať si připnou na záda i na prsa tabulku s nápisem „nedotýkati se — poslanec“, ale hlavně ať se chovají tak, jak se každý obyčejný občan republiky chovati má

a musí. Není dále myslitelné, aby členové státní policie, kteří u nás na hranicích mají beztak dvojnásob těžkou službu, při výkonu služby musili se báti, že sudetoněmečtí poslanci chránění imunitou budou do nich mlátit, pak na ně žalovat a konečně že je připraví i o chleba.

A konečně jest již jednou nutno vystoupiti co nejostřejší proti straně, která stále ohrožuje klid republiky, zejména u nás na hranicích, a která i v cizině vážnost republiky podřívá. Který stát mohl by klidně přihlížeti k tomu, že jedna z jeho politických stran udržuje nejužší styky s cizím státem, kde proti vlastnímu státu šve a jeho rozhlasu na špinění vlastního lidu užívá? Nyní již opravdu by bylo na čase zabývat se myšlenkou na rozpuštění Henleinovy strany a dokud k němu nedojde, alespoň bedlivě sledovat celou její činnost, kontrolovat různé ty zájezdy přes hranice i Němců z říše k nám a přísně trestat všechny přestupky zákona na ochranu republiky. Také jest nutno s největším urychlením upravit způsob voleb do obcí, aby tyto nebyly vydány na pospas Sudetoněmecké straně.

Netěšme se nadějí, že skandál s Rutou stranu oslabí, že, jak jsme v některých listech četli, Němci odhazují Henleinovské odznaky a hromadně vystupují ze strany. Spíše opak jest pravdou. Proto právě případ teplický byl vyvolán, aby se Němcům ukázalo, jak jsou v republice pronásledováni a jak jest nutno, aby se semkli v jedné Henleinově straně. A znovu opakujeme, co jsme již předešle napsali. Proti tomuto náporu z Henleinovy strany měli by všichni hraničáři utvořiti jednotný český blok, jako jeden blok jíti do volebního boje a jako jeden blok se uplatnit i na radnici a v zastupitelstvech.

Dominik Matějka:

Z Rakouska ke Slovanům

Pokračování.

Šátek zastrčil jsem do náprsní kapsy u blůzy a pospíšil na Petřín, kdež bylo sotva 50 lidí a na odchod ani pomyslení, ačkoliv bylo již 11 hodin v noci. Jen kuchaři měli připravenou černou kávu na odchodnou.

Ulehl jsem na slámu, ale nemohl jsem usnout; pod námi tropili koně šramot a pak dojem tohoto dne byl příliš smutný.

Ráno přišla manželka i s dětmi. Vypili jsme černou kávu, pak každý dostal 120 ostrých patron a pak přišel major a dal rozkaz k nástupu, jelikož ale scházelo ještě mnoho mužů i důstojníků čekal s odchodem. Mezitím přišel oddíl vojáků s nasazenými bo-

dáky, byli to známí Němci od 73. pluku z Vršovic, kteří nám při odchodu tvořili pohyblivý špalír. Policie měla též pohotovost, ale nebránila našim manželkám a dětem, aby šly s námi v řadách a nesly nám i pušky. Tak došli jsme na nádraží v Brusce beze všech výstupů. Vlak nebyl ještě připraven, zbylo tedy dosti času na rozloučení.

Rázem 12. hodiny vyjel náš vlak a projel Hrabovkou k Libni. Do Kolína přijeli jsme za hlaholu písní: Kolíne, Kolíne...

Počasi bylo krásné a každý z nás hleděl nějak zahnat ty chmurné myšlenky: jedni zpívali, druzí chtějíce zapomenouti nahýbali si čutery, třetí pokuřovali a já pozoruje tyto nálady, myslím si, kolik nás bude tak šťast-

Z naší činnosti**Trnovany u Teplíc.**

V seznamu obcí, které budou voliti dne 14. listopadu, nalézá se i naše město. Jelikož obě socialistické strany jdou do voleb samostatně a všechny pokusy o vytvoření jednotného českého bloku odmítají, dohodly se alespoň ostatní české strany občanské, že podají jednotnou kandidátku jako národní kandidátku spojených českých stran, které budou na kandidátce zvláště uvedeny. Také o dalším společném postupu v obecní samosprávě bylo docíleno dohody. Na českých voličích nyní bude, aby na společnou kandidátku soustředili co největší počet hlasů. Svým stoupencům dáme v nejbližších dnech bližší pokyny při volební schůzi, kterou svoláváme.

Odbočka čsl. Cerveného kříže v Trnovanech pořádá počínajíc dnem 5. listopadu po 6 neděl zvláštní kurs pro dobrovolné sestry ošetřovatelky. Jelikož zákon o branné výchově zavazuje také ženy a účelem kursu jest připravit ženy pro jejich úkoly v obraně vlasti, upozorňujeme naň i naše sestry, zejména Orelky, a vybízíme, pokud jim čas dovolí, aby se kursu účastnily.

Teplice-Sanov.

Organisační hlídka. Ve čtvrtek 28. října odp. o půl 3. hod. koná se v klášterním sále dětská besídka na oslavu prohlášení samostatnosti péči Katol. sdružení v Trnovanech. V neděli 21. listopadu budeme pořádati Cecilskou zábavu a na 5. prosince chystáme Mikulášskou nadílku. Upozorňujeme již nyní na tyto naše podniky, aby naši stoupenec je vedli v patrnosti a přičinili se o jejich úplný zdar. — Mimo to na neděli 7. listopadu chystáme schůzi katolického lidu, pro kterou jako řečníka jsme získali známého spisovatele a redaktora katolických listů, p. Dr. Krlína z Prahy. Očeká-

váme, že katolíci z Teplíc i z okolí v největším počtu navštíví tuto zajímavou schůzi.

Odbočka Ústřední jednoty katolických legionářů a jejich přátel vysílá na svátek prohlášení samostatnosti zvláštní delegaci do Prahy, kde se koná slavnost svěcení praporu, jež katolickým legionářům věnuje kruh přátel za účinné podpory katolické veřejnosti. Po svěcení praporu bude následovati valná hromada. Kdo by si přál této jedinečné slavnosti našich legionářů s námi se účastniti, nechat se laskavě přihlásí u předsedy br. A. Bittnera.

Oslavy 28. října. Spojené osvětové sbory české a německý pořádají společnou oficiální oslavu ve čtvrtek v 10. hod. dopol. ve velkém sále městského divadla. Ve snaze zabrániti návalu a desorganisasi pozvaly jednotlivé strany a korporace, aby se přihlásily o vstupenky, které se tentokrát vydávají za úhradu 1—5 Kč. Český divadelní výbor pořádá ve čtvrtek večer v 8 hodin slavnostní představení rovněž ve velkém sále. Soubor Plzeňského divadla sehraje naši oblíbenou „Prodanou nevěstu“.

Falknov n. O.

V neděli dne 31. t. m. konáme u nás ustavující schůzi za účelem založení místní jednoty čsl. Orla. Jako slavnostní řečník slíbil k nám zavítati v zastoupení XV. okrsku vdp. Václav Mlejnek, vzdělavatel Orla z Teplíc-Sanova. Zveme srdečně všechny stoupence Orelského a katolického hnutí k účasti při této naší schůzi a přihláse do našich řad.

Noční útoky na vojáky v pohraničí se v poslední době automaticky opakují. Nyní přináší denní tisk opět podobnou zprávu ze Sušicka. Strážný vojn u důležitého objektu zpozoroval v noci dvě postavy, z nichž

jedna po jeho výzvě se na vojáka vrhla, strhla jej k zemi a snažila se ho odzbrojit. Po objevení se volané hlídky útočníci uprchli, ráno však jeden z nich byl četnictvem zatýkán, při čemž zjištěno, že se jedná o J. Janetschka, známého henleinovce.

Městský úřad v Lomu u Mostu obsadí místo městského úředníka. Legionáři přednost. Žádosti do 9. listopadu t. r. Blížší v Úředním listě RCS, č. 242.

Demonstrace proti Henleinovi v Bratislavě.

Karpatoněmecká strana, která spolupracuje s hnutím Henleinovým, konala minulou neděli v Bratislavě oslavu svého desetiletého trvání. Přijel i Henlein a poslanec Frank. Před budovou, kde se slavnosti odbyvaly, shromáždilo se několik tisíc dělníků, kteří hlučně demonstrovali a účastníky slavnosti vitali pískáním a pokřikem.

Turnverband dle říšskoněmeckých instrukcí.

Státní policie v Nýdku vykonala u řady mladých příslušníků henleinovského Turnverbandu domovní prohlídky, při kterých byly zabaveny říšskoněmecké vojenské instrukční knihy, podle kterých bylo členstvo a zejména mládež cvičeno a vychovávalo. Devět turnerů bylo ihned zatčeno, řada dalších pak policejně zajištěna, jelikož se zdá, že afera bude mít velmi vážné pozadí.

Knihárství**ANTONÍN BAUTZ**

provádí veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAHA II., Podskalská 46.

Telefon 459-82.

ných a pojedje tudý zase jednou zpět zdrávo domů.

V Pardubicích, v Chocni a České Třebové byly zastávky a ráno v Brně snídali jsme čaj, v Marchegu byla večeře.

Časně ráno 22. října vystoupili jsme v Komárně, prošli jakési pastviny a krátkou ulicí přes most, a velké skladiště na břehu Váhu bylo našim „kvartýrem“. Musili jsme nejprve vykliditi starou slámu, neboť zde přespalo již mnoho vojáků.

Týž den večer sdělil mi můj dobrý známý, náš praporeční trubač, co zvěděl v brigádní kanceláři: že za tři dny pojedeme do Temešváru a pak po čtrnáctidenním schůzi určitě na srbskou frontu. Napsal jsem manželce lístek následovně: „Rozhňeval se

na mne bratr Petr, což mne velice mrzí.“ To bylo naše smluvené znamení, že jedeme na srbskou frontu. Dosud jsme měli černé zánovní tak zvané „lantverácké“ pláště a ty jsme zde zaměnili za úplně nové šedé s připínací pláštěnkou uvnitř, byly velice teplé.

V neděli 25. října byl náš prapor komandován do kostela. Mladý kazatel mluvil k nám plynou česťinou, takže nebylo pochyby, že je Čechem. Celé kázání mělo ten smysl, připomenouti nám v duchu náboženském naši povinnost před nepřítelem. Zapamatoval jsem si z něho dobře jednu větu, když kazatel řekl: „I vy budete snad povoláni, abyste bojovali pro svoji vlast.“ Při tom vzpomněl jsem si na slova praporečního trubače

a pomyslně si, bohužel, za 14 dní to již bude. Ale ve mně uzrál již pevný úmysl, když to bude možné, pro Rakousko nehnouti ani prstem, tu přicházel jsem do rozporu s tím, co jsem slyšel. Uvažoval jsem o tom a když jsem dobře pozoroval kazatele, poznával jsem, že ani jemu nejdou slova k nám pronášená nijak od srdce, nýbrž, že nám odřikává, co nám jako vojenský kněz říci musí a svůj úmysl jsem nijak nezměnil. Kazatelem byl tehdejší polní kurát Mrázkovy divise Msgre Al. Roudnický. V kostele byli jsme beze zbraní a na konec obdrželi jsme generální rozřehšení.

26. října večer vyjeli jsme z Komárna a v úterý před polednem obědvali v Segedině, pozdě v noci vystoupili v Szokolházi,

Film události

Protiletectké kryty ve věžích. Němci hodlají stavět protiletectké kryty v podobě věží. Jedna je již na zkoušku postavena v Ruhrské uhelné pánvi a má tvar kužele o osmi poschodích. Dovnitř se vejde až čtyři sta osob. Stěny vydrží tlak sto tun na čtvereční metr. Jediné zasažitelné místo věže jest toliko její hrot, neboť od stěn se každá bomba odrazí. Odborníci tvrdí, že by se musel stát jediné zázrak, aby bomba zasáhla právě jen její hrot.

Smrt z bravery. Tak nazval kterýsi list svůj článek, kde oznamoval havarii letadla statkáře Dr. Hodossyho z Malého Šaryše. Dotyčný koupil si ve Zlíně sportovní letadlo, aby hned druhý den vzletěl sám bez zkušeného pilota na vyhlídkový let. Při nízkém letu nad obcí Michalany v touze upozornit na sebe lidi, pustil kormidlo a oběma rukama mával známým na pozdrav. Letadlo pochopitelně ztratilo rovnováhu, zřítilo se a letec našel v troskách smrt.

28 cestářských čekatelů přijato bude okresním výborem v Pardubicích pro různé silniční tratě. Zadatelé nesmí být starší 35 let, žádost musí napsat vlastnoručně, kolkovat 5 Kč, doložit rodným a domovským listem, školním vysvědčením, vojenským průkazem, lékařským vysvědčením, vysvědčením zachovalosti, a vylíčením dosavadního zaměstnání. Takto opatřené žádosti nejpozději do 13. listopadu t. r. přijímá okresní úřad v Pardubicích. Legionářům při stejné kvalifikaci bude dána přednost za podmínek zákona 483/1919 sb. z. a n.

Celkový počet židů na světě odhaduje se na 16 milionů. Z toho je jich nejvíce v Evropě t. j. 62%, v Americe 30%, v Asii 4%, v Africe 3% a v Australii 1,5%. Nejvíce je jich v Polsku a sice 3 miliony, takže tvoří více jak 10% všeho obyvatelstva. Hodně jich žije v Rusku, oficiálně však se jich k národnosti židovské přihlásilo toliko dva miliony 700.000. V Rumunsku jest Židů 1 milion 130.000, načež následuje Maďarsko se

485.000 a hned za ním Československo, kde jest 356.000 Židů, čili 2,4%.

Japonci útočí plynem. Japonci jak piší zahraniční noviny začali nyní u Šanhaje útočit plynem. Tak 9. t. m. mělo být jedovatými plyny otráveno na 1500 čínských vojáků. Masky jsou prý naprosto neúčinné, neboť plyn leptá kůži na celém těle. Způsobem tímto chtějí Japonci pravděpodobně zlomit bojovnou činnost Číňanů, jelikož se nezdá, že by tímto způsobem mohli dobýti přímo nějakých úspěchů.

Sensace Nowyorské výstavy. Pro světovou výstavu v New Yorku v roce 1939 je připravena zajímavá sensace, kterou bude obrovský model lidské hlavy, vysoký čtyři patra. V modelu bude znázorněna činnost nervů, mozku, oka, ucha a všech ostatních vnitřních zřízení a návštěvníky budou doprovázet průvodci a lékaři, aby vysvětlili vše, co bude jednotlivce zajímat.

V Habeši se stále válčí. Vzдор všem italským ujišťováním zdá se, že válka v Habeši ani z daleka není ještě u konce, jako není dosud celá opanována. Podle zpráv anglických listů vypukly v okolí města Dessie severně od Addis Abeby velmi vážné nepokoje. Italské transporty, autokolony, posádky atd. jsou stále přepadávány ozbrojenými habešskými skupinami a Italům působí stále veliké ztráty. Dokonce se píše, že v jihozápadní části Habeše shromáždil jeden habešský náčelník armádu asi 50.000 domorodců, s kterými chce jíti na výboj.

Obecní zastupitelstvo v Zelenči obsadí místo obecního zřízení pro obor služby strážní. Legionáři přednost. Lhůta k podání žádosti do 1. listopadu 1937. Blížší podmínky v Úředním listě RCS č. 237.

Dobročinné známky dětem

vydané ministerstvem pošt a telegrafů ve prospěch strádajících dětí byly vzaty z oběhu jednotlivých prodejen známek, lze je však obdržeti u **Svazu katol. charity v Praze II., Žitná ul. č. 26, telefon 381-96.** Známky jsou à 50 hal. a 1 Kč s přípl. 50 hal.,

mají značnou filatelistickou cenu, platí do konce r. 1937.

Podniky důležité pro obranu státu. Podle směrnic MNO jsou držitelé podniků důležitých pro obranu státu povinni zamezit vstup do podniku nebo jednotlivých jeho částí nepovolaným osobám, zvláště jsou-li tyto osoby cizinci. Takový přístup neb prohlídka může býti povolena jen na zvláštní žádost podanou vojenské správě.

Židé v Německu. Před rokem 1930 bylo v Německu usídleno 560.000 židů, kterýžto počet po zákrocích Hitlerovy vlády klesl již pod 100.000 osob. Ze všech západních států vede se nejhůře Židům právě v Německu, ačkoliv netvoří tam ani 1% obyvatelstva.

Okresní výbor v Rakovníku obsadí místo správce okresního ústavu práce v Rakovníku. Žádosti do 20. listopadu 1937. Blížší v Úředním listě RCS č. 243.

Město Místek obsadí 2 místa prozatímních strážníků u policejního úřadu. Žádosti do 5. listopadu 1937. Blížší v Úředním listě RCS č. 233.

Město Česká Třebová obsadí 2 uprázdněná místa obecních zřizenců. Legionáři přednost. Žádosti do 3. listopadu 1937. Blížší v Úředním listě RCS č. 232.

ODĚVY

pánské, dámské všeho druhu, orelské kroje a všechny součástky zhotoví oděvní družstvo

SNAHA Praha I., Melantrichova 5, I. p. vchod z Lillové 21. — Telefon číslo 332-29. Úvěru schopným povolujeme splátky

Půjčky

ihned kulantně vyřizuje

BANKOVNÍ ZÁVOD

R. SEDLAČEK,

PRAHA XII., Anglická 12

BOHOSLUŽEBNÁ ROUCHA a veskeré kostelní potřeby a zápisné dle církevních předpisů zhotovené, dodává levně

Ars Liturgica,
Anežka Mestková, Praha II.
Ječná 2, u sv. Ignáce.

PRAPORY pro katol. spolky,
dle vlastních dod. nákrešů,
VLAJKY v každé ceně a
provedení, vyřizované stuhly.
ARS LITURGICA zn. jakosti

PRO DOBRÉ BYDLENÍ

DOBŘÝ NÁBYTEK
od fy **R. BUKÁČEK** Praha-Karlín,
Královská tř. 47.

Odborné zařizování ústavů, vil, obchodů. Bohatý výběr, kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

TISKOPISY

TELEFON 236-26

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ

PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-

KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VIAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Vychází 1. a 15. v měsíci. Redakce, administrace a expedice v Praze II, U Půjčovny č. 4. Telefon č. 377-83. Předplatné Kč 12.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Kdo si ponechá dvě čísla a odebírání písemně nezastaví, považuje se za odběratele. Odběratelem přestává býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze p. č. 175742/IIIa/1937. Dohlédací úř. Praha 25. Vydavatel a majitel Jednota přátel katolických legionářů, Praha II, U Půjčovny č. 4. Čís. pošt. spojitelný 210.512 (záložna Hermes v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klimeš. Tiskne Družstvo Vlast, n. A. Daněk v Praze II, Žitná 26. Řídí redakční kruh.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **Dominik Matějka**

Názvy článků: **Svatováclavské stráže a strážce potřebujeme i v dobách náboženské snášlivosti, Na dušičky vzpomínejme, Úřady hlásí, Z Chebu, Z Rakouska ke Slovanům**

Stránky: **[1], 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8**